

Na robotě s karabáčem tancoje
 a té chase po zádech s něm bobnoje,
 ješle mo nekdo zavrčí,
 tak ho šmikne, až zabrčí,
 zavolá hned drába,
 dá mo mastit záda.

Na drába já ani nechco žalovat,
 déte si ho rači zrovna malovat,
 jož si ho čert poznamenal,
 rožkama ho obdaroval,
 on mo neonde,
 sám k němo donde.

Ten pan hrabje só tak zrovna jak oni,
 každé krécar jož mo zdaleka voni,
 jdeš-le k němo žalovat
 káže tě osla osedlat;
 nezaplatiš hned,
 mosiš na něm jet..

Ve Dřimale ste podmistrem toli let,
 přece čerta rozomite, leda klet,
 tolkrát ste do Brna chodil,
 přeci ste nic nevesótil,
 moc ste otratil,
 nic nezaplatil.

To trampoto jož dyle snyst nemužem,
 rač k našemo Jozifkovi me pudem,
 on nám zajista pomuze,
 hodi te kloke do lože
 e s tém Dřimalem,
 šak je čert po něm.

Svaté Jene k té psotě nic neřikáš
 a nám našo kužo odřít rač necháš;
 co sme tě naprosele,
 ten tvuj oltář okrášlele,
 a te přeci spiš,
 nás nevesleshiš!